

nem den stærkere Beskatning af Svesker og Rosiner stiller Befolkningen overfor Valget imellem, om de vil have et Nydelsesmiddel og derfor betale, hvad det koster, og saa naturligtvis give Afkald paa andre Ting, eller dette, som jeg tror vil blive Følgen, hvis den store Befolkning ikke løfter med: at Kronens Stilling bliver daarligere. Naar dette Valg bliver stillet op paa den rigtige Maade, er der for mig ingen Tvivl om, at Befolkningen vil svare: Lad os hellere faa de dyrere Svesker og Rosiner end det andet.

Hvis man imidlertid ikke en Gang tør stille det Krav, at hvis Befolkningen vil have Nydelsesmidler som Svesker og Rosiner — og jeg maa her bemærke, at naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kaldte det en almindelig Forbrugsartikel, kan jeg ikke give ham Ret deri; det er maaske en Artikel, som jævnligen bruges, men det er ingenlunde en Nødvendighedsartikel, men i ret høj Grad et Nydelsesmiddel —, saa maa man ogsaa have Lov til at beskattes saadanne Nydelsesmidler; hvis man ikke en Gang tør stille det Krav, saa maa man altsaa overhovedet ikke stille noget Krav om, at Forbruget skal sættes ned. Men gaar man ikke den Vej at fremtvinge Forbrugets Nedsættelse, da er det min Overbevisning, at da kommer man overhovedet ikke ud af Stedet.

Det er dobbelt uheldigt, at Regeringspartiet og dets allierede, det radikale Parti, har sat saa voldsomt ind paa dette Punkt; for det er jo klart, at skal man ikke en Gang have Lov til i høj Grad at belægge Svesker og Rosiner med Toldafgifter, vil det synes den almindelige Befolkning endnu urimeligere, at man skulde have Lov til at belægge Kaffe og ganske specielt Sukker med en høj Told. Men saa vist som jeg tror, at disse Artikler nu nok til sin Tid skal komme med, hvis Kronens Stilling igen bliver daarligere, synes det mig, at Regeringspartiet gør Landets Borgere en daarlig Tjeneste ved i dette Øjeblik at foregøgle dem, at vi behøver ikke en Gang at stille et saadant Krav til dem, at de skal give ekstraordinært meget for et Nydelsesmiddel som Svesker og Rosiner.

Den finansielle Side af Sagen, som jo ikke er helt uden Betydning, interesserer mig ulige mindre i denne Forbindelse end det opdragende Moment, som ligger heri. Jeg vilde ønske, at Nyttens af dette Moment maatte kunne overskygge de Betæneligheder, man har ved at bevare Tolden paa Svesker og Rosiner, grundet

paa at man under Valgkampagnen gik saa voldsomt derimod. Man gentager jo ofte, at Følgen af at belægge visse Varer med Told, eller hvad man nu vil kalde det, vil blive en Prisstigning, og at derigennem modvirker Foranstaltningerne sig selv som Valutaforanstaltninger. Jeg vil erkende, at hvis en Forhøjelse af Varepriser foretages generelt, kan det have sin Vanskelighed — jeg kan ikke erkende, at det er umuligt —, men det kan have sin Vanskelighed at forhindre, at disse Prisstigninger faar Indflydelse paa det, vi kalder Pristallet, som jo under saa mange Forhold bestemmer Lønningsforholdene. Men jeg maa paa det bestemteste hævde, at naar man indskrænker sig til ganske enkelte Artikler, og man forhøjer Priserne paa disse Varer af Hensyn til derigennem at frembringe et formindsket Forbrug, maa man dog fornuftigvis have Ret til at holde denne kunstige Del af Prisforhøjelsen udenfor Pristallet.

I den Tale, som den højtærede Finansminister holdt, kom han ind paa en Vending, som ikke er usædvanlig at høre fra demokratiske Talere, den nemlig, at naar det gjaldt Skatter, skulde man lægge dem paa de Skuldre, som kunde bære dem. Hvor Hensigten med Skatten er at skaffe de fornødne Driftsmidler til Statens Drift, har jeg i og for sig ikke noget at indvende imod denne Tankegang; men hvor Hensigten med Skatterne er — og det maa den jo dog være i valutamæssig Henseende — at fremtvinge et formindsket Forbrug, er det et urigtigt Synspunkt at gaa ud fra. Dér maa man udfinde de Varer, som jo trods alt meget vel kan undværes, og stille Befolkningen overfor dette: Vil I have dem, maa I betale derfor, for saa opnaar vi derved det Gode, at saa bruger I mindre af andre Varer. Altsaa hvor det gælder en Valutaforanstaltning, maa jeg hævde, at dér kan man ikke bruge de samme Synspunkter, som man gør gældende overfor Skattebyrder.

Hensigten med den Samling, som nu maaske snart er til Ende — ingen ved det — skulde jo have været først og fremmest den, at der skulde have været tilvejebragt Love, som kunde give en vis Sikkerhed for, at den danske Kronens Stilling ikke blev svækket alt for meget i de Maanedre, der maatte gaa indtil Vintersamlingen. Efter hvad der foreligger i dette Øjeblik, synes der ikke at være megen Sandsynlighed for, at der paa dette Omraade opnaas noget som helst. Regeringen har fremsat to Forslag, som tager Sigte paa dette Forhold; det ene